595/00

Den 29. maj 2000 blev i sag nr. 51.813:

xxxxxx xxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i If Skadeforsikring, tidligere Skandia, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade, som opstod ved en færdselsskade den 13/6 1998.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skaden er opstået som en direkte følge af selvforskyldt beruselse.

Klagerens advokat har fremlagt et stævningsudkast, hvoraf bl.a. fremgår: "**Påstand:** Sagsøgte tilpligtes at betale kr. 139.000 med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker. **Sagsfremstilling:** Sagsøger var den 13.6.1999 involveret i et færdselsuheld. Uheldet skete i en rundkørsel, hvor sikrede pludselig fik stærke mavesmerter og kort mistede bevidstheden, hvorved sagsøger påkørte en midterhelle og mistede herredømmet over bilen. Ved uheldet blev bilen totaltskadet. Efter uheldet blev sagsøgers promille målt til 1,75. Sagsøger havde den pågældende dag fra kl. 8.30 til kl. 16.45 drukket 6 almindelige øl og en halv fadøl, hvilket kan bekræftes af E.S. Sagsøgers læge har forklaret, at sagsøger i 1997 havde et sygdomstilfælde, som medførte en svært påvirket leverfunktion, hvorved leverens alkoholforbrændingshastighed blev kraftigt nedsat. Da sagsøgers promille efter en beskeden alkoholindtagelse kunne måles til 1,75 o/oo, og da sagsøger i forbindelse med ulykken følte sig utilpas og fik akutte mavesmer-

ter, gøres det fra sagsøgers side gældende, at den høje promille skyldes et tilsvarende anfald. Sagsøgte har afvist at betale erstatning til sagsøger for sagsøgers bil, der ved uheldet blev totaltskadet, under henvisning til at uheldet skyldtes selvforskyldt beruselse, og dermed var undtaget fra dækning, jfr. vilkårenes punkt 24.2. **Anbringender:** Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende: at alkoholpromillens størrelse skyldes sygdomsanfald, at sagsøger ikke har udvist grov uagtsomhed, at beruselsen ikke var selvforskyldt, at der ikke er årsagsforbindelse mellem alkoholindtagelsen og ulykken, at sagsøgte således er forpligtet til at betale erstatning til sagsøger."

I sagen er bl.a. fremlagt udskrift af dombogen for retten i Odense, hvori det bl.a. hedder: "Tiltaltes egen læge, S.R., har i erklæring af 15. juli d.å. udtalt, 'at tiltalte i foråret 1997 havde et sygdomstilfælde, som muligvis kan forklare, hvorfor han, på trods af en relativ beskeden alkoholindtagelse har fået målt så høj en promille i blodet. I forbindelse med en infektion blev patienten meget dårlig, konfus og svimmel, måtte indlægges akut på afdeling S, Odense. Han havde ved undersøgelse hos mig svært påvirket leverfunktion og blodsænkning. Alle tallene og tilstanden normaliseredes i løbet af få uger, og siden har der ikke været problemer. Patienten oplyser, at han i forbindelse med færdselsulykken fik meget stærke mavesmerter og utilpashed. Det kan tænkes, at han har haft et lignende tilfælde som sidste år. Ved kontrol af levertal 10. juli 1998 var alle normale.'"

Det fremgår endvidere af udskriften, at klageren blev dømt for spirituskørsel og frakendt retten til at føre motorkøretøj i 2 år.

I selskabets skrivelse af 13/10 1998 til klagerens advokat hedder det bl.a.: "Det kan lægges til grund, at mindsteværdien for så vidt angår alkohol er 1,75 pro mille, jf. analyseerklæringen. I vores sag indgår ingen som helst dokumentation for rigtigheden af Deres anbringende om, at forsikringstagerens forbrændingshastighed som følge af forudgående sygdomstilfælde skulle være reduceret i et sådant omfang, at dette forhold eo ipso skulle bringe situationen ud af dækningsområdets undtagelse. Videre fremgår, at De gør gældende, at et sygdomstilfælde fra 1997 skulle være en årsag til en reduceret forbrændingshastighed. Dette ses for det første ikke at være dokumenteret eller blot sandsynliggjort, og for det andet bestrides, at forsikringstagerens erstatningsretlige tilregnelse ville være så ringe, at kravet i FAL og forsikringsbetingelserne ikke ville være

opfyldt, selv om man lagde til grund, at en reduceret forbrændingshastighed var en følge af sygdom. Den målte alkoholkoncentration er af så betydelig størrelse, at der – som sagen foreligger oplyst – under alle omstændigheder klart er tale om spirituskørsel. Hvis man lagde Deres standpunkt til grund, ville forsikringstageren have handlet bevidst groft uagtsomt ved at køre efter alkoholindtagelse, særligt når han i så fald havde viden om det af Dem oplyste sygdomstilfælde fra 1997. Jeg bemærker, at denne skade skete den 13. juni 1998. I den anledning skal jeg meddele, at Skandia fastholder sin afvisning under henvisning til forsikringsbetingelserne og FAL i øvrigt. Skaden er opstået som en tilstrækkelig og direkte følge af selvforskyldt beruselse i forsikringsretlig forstand, og det er i øvrigt min opfattelse, at forholdet er omfattet af den i FAL § 18 nævnte grove uagtsomhed, jf. også betingelsernes pkt. 24.1 og pkt. 24.2."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**24 Forsikringen dækker ikke** 24.1 skade forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, jf. forsikringsaftalelovens § 18, dog se punkt 24.16. 24.2 skade forvoldt, mens køretøjet blev ført af en person, der var påvirket af spiritus eller narkotika, jf. forsikringsaftalelovens § 20, dog se punkt 24.16."

Nævnet udtaler:
Med henvisning til klagerens betydelige spirituspåvirkethed og det om uheldet samt klagerens fysiske tilstand oplyste, sammenholdt med de gældende forsikringsbetingelser, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist forsikringsdækning som sket.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard